

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-statement † קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	מקרא-key:
--	------------------

בבא קמא-שור שנגח את הפרה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ברשות - היא לה שן ברשות הניזוק, ושן ברשות הניזוק חייבת, שלא ברשות - היא לה שן ברה"ר, ושן ברשות הרבים פטורה.	אמרי:										!	◇
הכניס שורו לחצר בעל הבית שלא ברשות, ובא שור ממקום אחר ונגחו - פטור, ואם הכניס ברשות - חייב	ת"ש:										‡	◇
מאן פטור ומאן חייב? לאו פטור בעל חצר, וחייב בעל חצר.											‡	
לא, פטור בעל השור, וחייב בעל השור.											!	◇
אי הכי, מאי ברשות ומאי שלא ברשות איכא?											‡	
הא מנזי? ר' טרפון היא	אמרי:										!	
משונה קרן בחצר הניזוק - נזק שלם משלם	דאמר: [ר' טרפון]										!	◇
ברשות - היא לה קרן בחצר הניזוק ומשלם נזק שלם, שלא ברשות - היא לה קרן ברה"ר, ולא משלמא אלא חצי נזק.											!	◇
היא איתתא דעלתה למיפא בההוא ביתא, אתא ברחא דמרי דביתא אכלה ללישא חביל ומית, חייבה רבא לשלומי דמי ברחא.	[רבא]										○	◇
לימא פליגא אדרב											‡	◇
היא לה שלא תאכל	דאמר רב:										‡	
הכי שתא, התם שלא ברשות - לא קביל עליה נטירותא, הכא ברשות - קביל עליה נטירותא.	אמרי:										!	◇
ומאי שנא מהאשה שנכנסה לטחון חטין אצל בעל הבית שלא ברשות, ואכלתו בהמתו של בעל הבית - פטור, ואם הוזקה - חייבת											‡	◇
טעמא שלא ברשות, הא ברשות - פטור											‡	
לטחון חטים כיון דלא בעיא צניעותא מידי, לא בעי מסלקי מרוותא דחצר נפשייהו, ועליה דידיה רמי נטירותא, אבל למיפא כיון דבעיא היא צניעותא, מרוותא דחצר מסלקי נפשייהו, הלכך עלה דידיה רמיא נטירותא.	אמרי:										!	◇
הכניס שורו לחצר בעל הבית שלא ברשות, וחפר בה בורות שיחין ומערות - בעל השור חייב בנזקי חצר, ובעל חצר חייב בנזקי חבור אף על גב דאמר מר: (שמות כ"א) כי יכרה איש בור - ולא שור בור, הכא כיון דאית ליה להאיך למלויה ולא קא מלייה, כמאן דכרייה דמי.	רבא:										■	◇
הכניס שורו לחצר בעל הבית שלא ברשות, והזיק את בעל הבית או בעל הבית הוזק בו - חייב, רבץ - פטור.	ואמר רבא:										■	◇
ומשום דרבץ פטור?											‡	
מאי רבץ? שהרביץ גללים ונטפפו כליו של בעל הבית, דהויא גללים בור, ולא מצינו בור שחייב בו את הכלים.	רב פפא:										!	
הניחא לשמואל											‡	
כל תקלה בור הוא	דאמר: [שמואל]										‡	
עד דמפקר ליה	אלא לרב דאמר:										‡	◇
מאי איכא למימר?											‡	
סתם גללים אפקורי מפקיר להו.	אמרי:										!	◇
נכנס לחצר בעל הבית שלא ברשות, והזיק את בעל הבית או בעל הבית הוזק בו - חייב, והזיק בעל הבית - פטור.	ואמר רבא:										■	◇
לא אמרן אלא דלא הוה ידע ביה, אבל הוה ידע ביה, הזיקו בעל הבית - חייב מ"ט? משום דאמר ליה: נהי דאית לך רשותא לאפקורי, לאזוקי לית לך רשותא.	רב פפא:										■	◇
ואודו לטעמייהו:											■	
שניהם ברשות או שניהם שלא ברשות, והזיקו זה את זה - חייבין, הוזקו זה בזה - פטורין	דאמר רבא, ואיתימא רב פפא:										■	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review- < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	מימרא-statement † קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

בבא קמא-שור שנגח את הפרה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
טעמא דשניהם ברשות או שניהם שלא ברשות, אבל אחד ברשות ואחד שלא ברשות, דברשות - פטור, שלא ברשות - חייב.												מח: ◇
נפל לבור והבאיש מימיו - חייב.												מח: < ■
לא שנו אלא שהבאיש בשעת נפילה, אבל לאחר נפילה - פטור מ"ט? הוי שור בור, ומים כלים, ולא מצינו בור שחייב בו את הכלים.	רבא:											מח: ◇ ■
הניחא לשמואל												מח: †
כל תקלה בור הוא	דאמר: [שמואל]											מח: †
עד דמפקר ליה	אלא לרב דאמר:											מח: ◇ †
מאי איכא למימר?												מח: †
אלא אי איתמר הכי איתמר:												מח: ■
לא שנו אלא שהבאיש מגופו, אבל הבאיש מריחו - פטור מאי טעמא? גרמא בעלמא הוא, וגרמא בעלמא לא מיחייב.	רבא:											מח: ◇ ■ ■
היה אביו או בנו לתוכו - משלם את הכופר.												מח: < ■
ואמאי? הא תם הוא												מח: †
במועד ליפול על בני אדם בבורות עסקינן.	רב:											מח: ◇ !
א"ה, בר קטלא הוא												מח: †
דחזא ירוקא ונפל.	רב יוסף:											מח: ◇ !
הא מני? ר' יוסי הגלילי היא	שמואל:											מח: ◇ !
תם - משלם חצי כופר.	דאמר: [רבי יוסי הגלילי]											מח: ◇ ! ■
ר' יוסי הגלילי היא דאמר כ"ו טרפון	עולא:											מח: ◇ !
קרן בחצר הגניזק - נזק שלם משלם	דאמר: [רבי טרפון]											מח: ◇ ! ■
ה"נ כופר שלם משלם.												מח: † ! ■
בשלמא לעולא, היינו דקתני: היה אביו או בנו לתוכו, אלא לשמואל, מאי איריא אביו או בנו? אפילו אחר נמי												מח: ◇ †
אורחיה דמילתא קתני.												מח: ◇ !
ואם הכנים ברשות - בעל חצר חייב כ"ו												מח: < ■
הלכתא כת"ק	איתמר, רב:											מח: ◇ ■
הלכתא כרבי.	שמואל:											מח: ◇ ■
כנוס שורך ושמרו - הויק חייב, הויק פטור כנוס שורך ואני אשמרנו - הויק חייב, הויק פטור.	תנו רבנן:											מח: ◇ ■
הא גופא קשיא, אמרת: כנוס שורך ושמרו - הויק חייב, הויק פטור, טעמא דא"ל שמרו, דחייב בעל השור ופטור בעל חצר, הא סתמא - חייב בעל חצר ופטור בעל השור, דבסתמא מקבל עליה נטירותא												מח: †
כנוס שורך ואני אשמרנו - הויק חייב, הויק פטור	אימא סיפא:											מח: ◇ ■
טעמא דאמר ליה ואני אשמרנו, הוא דמחייב בעל החצר ופטור בעל השור, הא סתמא - חייב בעל השור ופטור בעל חצר, דבסתמא לא מקבל עליה נטירותא												מח: †
אתאן לרבי												מח: †
עד שיקבל עליה נטירותא בעל הבית לשמור	דאמר: [רבי]											מח: † ■ ■
רישא רבנן, וסיפא רבי?												מח: ◇ †
תברא, מי ששנה זו לא שנה זו.	רבי אלעזר:											מח: ◇ !
כולה רבנן היא, איידי דנסיב רישא שמרו, תנא סיפא ואני אשמרנו.	רבא:											מח: ◇ !

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ † קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בבא קמא-שור שנגח את הפרה														
מימרא														
	כולה רבי היא, וסבר לה כר' טרפון	רב פפא:												מח: ◇
	קרן בחצר הניזק - נזק שלם משלם	דאמר: [רבי טרפון]												מח: ◇
	הלכך אמר ליה שמרו - לא מקני ליה מקום בחצר, והויא ליה קרן בחצר הניזק, וקרן בחצר הניזק משלם נזק שלם לא אמר ליה שמרו - אקניי ליה מקום בחצר, והויא ליה חצר השותפין, וקרן בחצר השותפין אינו משלם אלא חצי נזק.													מח: ◇
	שור שהיה מתכוין לחבירו, והכה את האשה ויצאו ילדיה - פטור מדמי ולדות ואדם שהיה מתכוין לחבירו, והכה את האשה ויצאו ילדיה - משלם דמי ולדות.													מח: ■
	כיצד משלם דמי ולדות? שמין את האשה כמה היא יפה עד שלא ילדה, וכמה היא יפה משילדה.	[ת"ק]												מח: ■